

Тачно пре девет година присуствовали смо тзв. Наранџастој револуцији у Кијеву. На први поглед доста је сличности: тзв. Наранџаста револуција одвијала се крајем новембра и почетком децембра, њено главно упориште био је централни трг у Кијеву. Човек против кога је покренута та револуција исти је и данас – Виктор Јанукович, који је крајем 2004, као актуелни председник владе, тријумфовао у другом кругу председничких избора над Виктором Јушченком и требало је да постане председник државе. Данас је такође главни противник демонстрација и „револуције у ембриону“ Виктор Јанукович, који је додуше и поред тада одузете победе на председничким изборима 2004. победио на председничким изборима почетком 2010. и сада је актуелни председник Украјине.

Поново су они који јуришају у „демократском налету“, чак и кад руше седишта институција државе, представници из западног дела земље, удружени коалиционо против изабраних државних функционера и органа власти, које су претходно на општеукрајинским изборима изгласали већински бирачи махом из јужног и источног дела земље – што је формула која у старту ове прве на CNN и Тајмсу у Лондону и Њујорку представља као добре момке са белим шеширима, насупрот лошим момцима проруског опредељења.

Иако је на први поглед много сличности, многе су се ствари промениле за ових девет година и у самој Украјини, а и у свету, што изразито мења могуће правце даљег развоја ситуације. У свету је у ових девет година дошло до изузетно великих промена, свет је убрзано закорачио у правцу мултиполаризма. Светска економска криза је убрзала тај процес, јер је то заправо америчка и у ширем смислу западна криза посматрано са аспекта структуре и узрока и са друге стране највећих последица од ње. Највећи узрочници, као и последице, највише погађају САД, како са аспекта тврде моћи (непосредних губитака економских), тако можда још више и са аспекта меке моћи (привлачност културе и цивилизације једне земље у очима остатка света), пошто је

Неуспео покушај наставка Наранџасте револуције у Украјини

Пише: Драган Петровић
понедељак, 30 децембар 2013 01:02

неолиберална економија, или скуп економских мера назван Вашингтонски консензус, а који се парцијално може назвати и неомонетаристичка теорија, шок-терапија и др. била заправо оруђе у рукама англоамеричке политике.

Невезано од светске (западне) економске кризе један други, спорији по свом одвијању процес, али зато дубок и интензиван, такође мења светски поредак ка мултиполаризму, а то је прелазак светског центра економије од северног Атлантика (обе обале, односно САД и западне Европе) на северни Пацифик, заправо на Далеки исток са акцентом на Кину, а у нешто мањој мери и на Јапан, источноазијске тигрове, руски Далеки исток.

У том контексту за ових девет година дошло је до још видљивијих промена у прилогу овом процесу, па је још пре више од три године Кина престигла по бруто друштвеном производу Јапан и избила на друго место као економија света, одмах иза и даље водећих САД.

Поред наведена два фактора - процеса, дакле светске, или правилније речено преласка са западне економске кризе, те преласка центра светске економије на мегарегију Далеког истока, важно је напоменути већ евидентан бржи напредак земаља БРИКС од САД, што такође убрзава у пракси прерастање светског поретка ка мултиполаризму. Управо у овој календарској години, поред рецимо случаја Сноудена и раније Асанжа као параметара тзв. меке моћи, појавила су се два важна показатеља озбиљног преласка светског поретка ка мултиполаризму. У оба случаја у главним улогама су биле Русија и Америка, и у оба случаја је Путин успео да надвлада замисао вашингтонског центра моћи, као још увек водећег у свету, али сада можемо дефинитивно рећи у дефинитивно

Неуспео покушај наставка Наранџасте револуције у Украјини

Пише: Драган Петровић
понедељак, 30 децембар 2013 01:02

мултиполарном свету. Први случај је био Сирија, а други је Украјина.

А сада да се вратимо на Украјину, пошто смо констатовали да се свет битно променио за ових девет година од наранџасте револуције, шта се то и колико променило у самој Украјини.

Сама Наранџаста револуција је почела са одређеним дилемама, јер је оспорена изборна победа у другом кругу председничких избора Виктору Јануковичу, за кога је тада речено да је аутократа и проруски политичар, као и његова Партија региона, иначе појединачно посматрано већ у дужем периоду убедљиво водећа странка у земљи. Током следећих пет година председничког мандата Виктора Јушченка долази до тоталног краха украјинске економије, до низа злоупотреба самог Јушченка у вршењу власти, што је на крају довело до тога да он као актуелни председник на председничким изборима јануара 2010. не само да није успео да се пласира у други круг, већ је освојио свега око 5% поверења изашлих бирача, а његова странка је дошла у ситуацију да се бори за цензус.

Поред тога, Јулија Тимошенко, друга звезда наранџастих, сукобила се веома брзо са Јушченком, а на председничким изборима 2010. успела је да уђе као другопласирана у други круг избора, где је поражена од Јануковича. Такође, њена странка нешто боље стоји од Јушченкове Наше Украјине, али је сама Тимошенкова накнадно осуђена на вишегодишњи затвор због наводних злоупотреба, у којем се још увек налази. За ових девет година Украјина је посматрано унутарполитички, али и геополитички, постала још подељенија. Међутим, у последње четири године владавине Јануковича и коалиције Партије региона и Комунистичке партије (Компартије), снага проруске половине земље је битно ојачана до те мере да је реално да готово и хипотетички отпада могућност да се рецимо НАТО једног дана нађе у том делу Украјине.

Неуспео покушај наставка Наранцасте револуције у Украјини

Пише: Драган Петровић
понедељак, 30 децембар 2013 01:02

Неуспео покушај наставка Наранцасте револуције у Украјини

Пише: Драган Петровић
понедељак, 30 децембар 2013 01:02
